

dubiu[m] q[uod] nediu[m] p[ro] iudic[er]e imo et p[ro] privatu[m] p[ro]fit occidi. ut. l. iij.
§. tristigas de sicca. C. de fur. auc. nauigia. C. o[ste]n[ti] epi. et cle.
auc. It[em] quecunq[ue] cōitas et c. et in autē. It[em] nulla cōitas bā
niti. n. et diffidati pape v[er]o cesaris sūt extra b[ea]nificia et ipsoz
affidātia positi qm[us] p[ro] diffidātes et bāniētes publice et noto
rie est bellū in dcni vt dicit cy. C. de acc. l. reos vñ nō miru
si p[ro]fit occidi qm[us] idē est bānire et diffidare et p[re]cipere v[er]o sta
tuere vt imp[er]i possit occidi fm cy. ibidē i. vi. q. allat. p[ro] hoc
C. de his qui ad ecc. cōf[essione]. l. si seruus. et C. vt nemo p[ro]ua. l.
i. in fi. Et pro hoc optime facit de penis. c. felicis. li. vi. ubi
ponit de diffidatis et bānitis qui possunt occidi et est etiā
tex. in autē. gazaros. C. de epi. et cle. et in cor. vñ sūmī vbi
s[ecundu]m ponit o[ste]n[ti] diffidat bānit. Lōcludo ergo ex p[ro]missis at
tentio rigore iaris civilis statuto. n. alio circūscripto q[uod] assel
finus qui dānatus fuit ad mortē et assassinatū nō cōsumau[er]
it rite et iuste cōdēnatus fuit et ēt mādatores i quos cle
mētioz emanauit s[ecundu]m de d[omi]nitia s[ecundu]m nō h[ab]it materiā quere
landi cū soluēdo pecuniā euadere possint mortē que a p[ri]n
cipio et absq[ue] cōditioe inferri potuit pp tā execrabile crīmē
vt superius est p[ro]batū. Nec obstat q[uod] nō puenetunt ad actū
primū et sic mutuū puniri debuerint et nō homicidio ut no
cy. cōclasiue in. d. l. si quis nō dicā rape q[uod] ista decisio ad. l.
sicca[n]d nō refert et potissime cū crīmē assassinatus cōtrahit
q[uod] grauius puniſ. ut. ff. de pe. l. cicero no. bar. ut. ff. de iiii.
l. non solū. §. p[ro]culis et §. si mādato q[uod] cū dcūs dñs comes
sui decreti i terris suis gratiā facere p[ot] ut p[ri]nceps. ff. de q[uod]
nibus. l. i. §. si arbitrator et prudens et clemēt cōfiliū q[uod] di
ctis duobus in pecunia cōdēnatis pure et sub cōdītioe ad
mortē ex benignitate et clemētia penā mortis relaxet qm[us]
seueritatis detrahendū est p[ro]uilegiū iacet strages potissime
cū solis attēptat[ur] puniſ ut iura ciuilia dicūt et canonice
sanctōes. Nūc venio ad statutū et fm statutū illud ē cla
rissimū q[uod] in dcō maleficio puniēdo h[ab]it arbitriū ut p[ro] inver
vez si maleficij atrocitas ubi exp[re]sse disponit q[uod] pp acce
bitate et enormitatē scelerū sicut ē hic ut. d. c. i. de homi. li.
vi. et qualitatē loci vel t[er]ris cōmissi maleficij et cōditionē p[er]
sone cōmittētis et fragātia; cris comes h[ab]it arbitriū punien
di realiter et p[ro]sonalit vñ non est locus querele ex quo sibi ē
cōcessū arbitriū et id q[uod] arbitratus ē nō ē dicit iure cōi. ut. l.
i. ff. de testa. mi. ff. de le. q. l. i. et ff. de infa. l. quid ergo. §. pe
na grauior. C. de infa. l. et si seuerior. 2. l. si possidoneū. Et
si dicamus dcni arbitriū nō vēdicare sibi locū nisi cū fragā
tia cris pena iponiſ q[uod] de facilī dici p[ot] remanemus dire
cto in crie et dispōe iure cōis fm q[uod] dicta s[ecundu]m uelut atroc
itas lata quā debuit ipugnari nō p[ot] ut sup[er]ius p[ro]batū est. Et
ita dico et cōsilio ego angelus de p[ro]ficio. Ad. ccc. lxxvii.

.xv.

De remissione quā petrē a cōe florentie quidam cōdū-
ctor cuiusdam dactū z utrū ei sit cōcedenda.

Necunque *Diximus in vulga-*
ri ad intelligētiā dixi-
mus illoꝝ qui intelligere desiderat s̄m mo-
tum nature l; litteraz iperiti sint. Nūc er-
go descēdimus ad magistralē decisionē p̄su-
toribus cōgruetē z si punctus iſpiciat recte obſcurus ē z
generalis est ut patet ex decisiōe. Dremittendū antē
est an emptor gabelle p̄prie dicat̄ emptor an fructuar ius
an aut̄ sit cōductor. Quod aut̄ fit éptor p̄bas q̄ in ḥctū p̄-
dicto oia fuere que ad substātiā dicti ḥctū emptōis pficiē
de requirunt̄. Primo solēnis cōcurrus animoz ḥbentiūz
q̄m quilibet ḥbentiū hūc ḥctū iure uoluit. s. éptōnis. Scđo
sp̄s aut̄ salte id q̄ in loco sp̄ci succedit. s. ipsa sp̄s vt uide-
mus i vēditōe iact⁹ retis z missiliū q̄m in oibus his loco
rei vēdite ē ipsa sp̄s. ff. de ḥbē. emp. l. nec éptio. z. ff. de he
redi. vēdi. l. nā hoc mó. ff. de ac. emp. l. i. cū se. z si uerā z p̄
priā dicimis vēditionē multi notabiles effūs resultat̄ dif-
ferētes ab effectib⁹ ḥctū locatōis q̄m oia picula oēs cāns
formūti oia cōmoda z incōmoda q̄luerūq̄ neniētia éptō-
re uelud dñm sequūt̄ postq̄z fcūs est éptor z ē p̄ cōe i pos-
sessione iure etigēdi dcāz gabellā. ff. de pi. z cō. rei vē. l. ne-
cessario. C. de pi. z cō. rei uen. l. post pfactā. C. de ac. emp.
l. fi. in ḥcta aut̄ locatōis sec⁹ ē q̄z nisi aliud actū sit in cōtra-
ctū locatōis erit secus nisi culpa casum precedat q̄z casus
formūti cōductori cōtingētes circa rē cōductā aut̄ vſū ascri-
bunt̄ locatori vñ si cōductori fructis pendentes legere nō
licuit aut̄ domo uel fundo cōducto frui nō potuit latronuz
icurſu aut̄ hostiū impetu uel aquaz aut̄ ēt celi uel soli uicio

piculum locatoris erit. ff. loca. si merces. §. vis maior. z. §.
culpe. z. l. si fundus. z. l. z. hec distinctio. cum sy. Ille⁹ qz
hec qz disputata fuit p lucernā iure bar. de satoferato deci-
dente z ubi solutio p̄cū dūmīa ē p̄ ānos uel mēles put ē in
pposito q uerbū uenditōis improbat⁹ z ad locatōe; redu-
cis⁹ z substantiā z effectū z in oib⁹ vt de ḥctu locatōis ē
iudicādū de illo ut ipse refert succincte. ff. de pub. l. cōte. §.
qui maximos. Accirco sup hoc nō infistamus l̄z būc ḥctum
dc̄m in dc̄a gabella locatōeni dicam⁹ ex certa scia qz eius re-
citatio laboriosa eēt potius qz subtilis cognito iqz⁹ quis sit
iste ḥctus de quo q̄rimus ueniamus ad decisionē q̄sitoz⁹ z
sup primo q̄sito v̄z designorūs z officiūs p ip̄m cōe leuat⁹.
R̄fidemus cōsiderādas cās lenatōis: aut. n. cōe leuat⁹ of-
ficia ex cā que attribuēda vel ē ascribēda culpe ut inimici-
tie cōis: aut ex cā nō cadēte in culpā nec in caluni foriuitū:
ut qz extracti de bosollo forfitā ire nolebant: uel cum diffi-
cultate accedebat ad loca: uel qz p access⁹ generabat⁹ scāda
la odia z rancores z ipacia in aīs subditoz⁹ qui regi debe-
bat p tales officiales: aut cā fuit per simonie exp̄n. cōis qui
bus impiū cōe grauiter forsan ex talibus officiis primebat⁹
aut qualis fuerit cā dubitat⁹. Leniam⁹ ad primū cū offi-
cia fint leuata ex cā attribuēda casui fortuito z dicim⁹ nisi
damnū sit graue qz cōductor⁹ substinet⁹ z nō ē faciēda remis-
sio mercedis qm̄ dānū modicū cōductor⁹ equo aio ferre d̄s
C. loca. l. l̄z ibi pec. cy. e. ti. l. exēplo. ff. loca. l. ex cōducto z. l.
si merces. §. vis maior vbi hec uerba quasi ad l̄zam descri-
būtur. Esset aut̄ cā ascribenda casui fortuito ubi ppter
aliqō accidens incogitatum cui resisti p p̄udentiā nō potu-
isset: l̄z si officia eēt leuata ex cā attribuēda culpe quo ad
ip̄m conductorē ex eo forsan qz in lenando nulla alia fuit
cā nisi sola z mera uolūtas ipsius ita qz fuit sclū p rōe vo-
luntas: uel qz ex cā irrōnabili z indebita officia ipsa lenauit
z tūc nulli dubiū qz oē damnū emēges inde ē ipsius cōis
florentie: ut. d. §. culpe. Si uero cā leuādi dc̄a officia nō pōt
attribui casui neqz culpe ut in exēplis supra positis i hoc ca-
su tūc damnū nō ē cōis. cōe aut̄ tenet⁹ de culpa sua cum ita
uendit. Est aut̄ culpa cū nō exhibet diligentia ut signorie ua-
dāt. si ergo adhibita diligentia contingit officiales non ire
quis dicet dānū fore cōis qui spēm ullam nō uēdidit: l̄z spē
solā p̄cipiendi ab illis quos casualliter accidere cōtingeret
ire p officia qui casus ascribit⁹ soli fortune certe nullus: pro
hoc do tex. bonū z optimū. ff. de ḥben. ép. l. si cū funduz⁹ z
facit. l. si iactum. ff. de ḥben. ép. Si uero cā leuādi fuit p sy-
monia exp̄n. tūc his spēs lucis ē de pe. bere. l. l̄z si. l. §. ut ait
ait senatus. ff. de exhi. l. l̄z si lege. §. ut aut̄ ait senatus. ff. ad
exhi. l. sed z si. §. quo loco. p. 3o. an. de rescip. statutū. §. in
sup in uerbo moderatus li. vi. z. ff. de adi. le. l. mella. §. qui
dam a libertis l̄z nō l̄z cōi florentie in sui cōductoris p̄udi-
ciū z iacturā uelle lucrari qm̄ tali lncro nā resistit. ut. ff. de
cōdi. inde. l. nā natura: l̄z cū dc̄a p̄simonia dc̄o⁹ officiorūz
cāta eēt z realr traxisset originē ex acquisitōe fcā p cōe flo-
rentie de ciuitate arecij z eius fortia z districtu sudoribus
sup̄ribus z industria dc̄i cōis florentie: tūc eatenus q̄tenus
p officia ciuitat̄ arecij q nō erāt tpe emptōis dc̄e gabelle di-
ctus cōductor⁹ remanet sine dāno eatenus usqz ad dc̄az cō-
currentē quātitatē dc̄a officia debet cōp̄sari.

De matrimonio h̄cto a p̄cū. h̄site plenū z sufficiēs mā datū ab eo qui legitime erat erat cū muliere minore nō habente x. ānos: vtrū valeat h̄ sit p̄ uerba de pfiti z anuli traditōe cōcludit q̄ ubi alter ipsoz reclamauerit posse cū alia contrahere als securus.

Aselmus De mediolano cōmissā
rius seu p̄cuīz. canarsali ò
cremona patris genetere p̄misit p̄ uerba de fu
turo beltramo de parma se facturam q̄ dca dñia
genetera cōsentiet in dcim beltramū tanq̄z in suū uiz z ipē
beltramus ecōuerso p̄misit se cōsentire in dcām geneverā
filiā dci canarsalli tanq̄z in suā uxorē legitimā z sic dñis bel
tramus ex pte una z dcās cōmissariis seu p̄curatorz p̄ dcā
genevera ex pte alia ḥxerūt adinuicē spōsalia de futuro. po
stea uero Jacomin⁹ ò mediolano p̄cur. z p̄curatorio noie
dci beltrami ad hoc legitime cōstitutus z h̄bis legitimuz z
sufficiēs bac plenissimū mādatū a dcō beltramo etat̄ legiti
me ex pte una z dcā genetera ex pte alia p̄ uerba de p̄nti
z annuli datōem z recipiōem adinuicē matrimonii ḥxe
rūt dcā uero genevera ipē dci ḥci matrimonij z seu spōsa
lioz de p̄nti fuit z etat̄ minor. x. ānis. q̄rit an ualeat z tene